

шемъ нищо по нашата среща Но налага ни се да напишемъ по единъ топъл некрологъ; да похвалимъ неговата личность, като не пропуснемъ случая, да отбележимъ, че личността на Запряновъ олицетворяваше партията на Гръмноносците. И че съ смъртъта на Запряновъ — умира неговата партия.

Сребърниковъ Много умно! Мъртвеца ще възвеличаемъ, защото е безвреденъ, а живия — партията му ще умъртвимъ.

Бакърджиевъ. Да, да! Така ние ще представимъ за много обективни, за родолюбци; ще се издигнемъ въ очите на обществото. И ще дадемъ последенъ ритникъ на Гръмноносците, за да умрят като партия.

Сребърниковъ. (Като пресича Бакърджиева) И знаете ли, че ако веднага оповестимъ нашето сливане — Двореща ще ни покани...

Платнаровъ. (Самодоволно) Нека не бързаме, господа! По тоя въпросъ ще поговоримъ.

Бакърджиевъ. Азъ бързамъ да заявя, че ние не отричаме първенството на вашава партия г-нъ Платнаровъ. Но азъ бихъ казалъ, че вамъ г-нъ Планатровъ се пада ржководната роля, въ случая... и че вамъ ще се падне честъта, да съставите листата на новия кабинетъ.

Платнаровъ. Азъ съмъ поласканъ, но не тръбва да се бърза.

VII

(Влиза Резбаровъ запъхтянъ)

(Всички чакатъ неговата дума).

Резбаровъ. Свършено е господа съ Запряновъ! И тримата въ автомобила съ мърт-